

[Landbrugsministeren.]

for at anbefale at støtte Landmændene ikke til at betale deres Udgifter til Kommuneskatter og Statsskatter, men til Betaling af Renter og Afdrag af de Prioriteter, som staa oppe ved Skorstenen, eller maaske endogsaa ud over Skorstenen, idet det ærede Medlem og hans Parti har foreslaaet, at Staten skulde yde Bidrag til Betaling af Renter og Afdrag efter Akkordloven og efter Moratorieloven til Betaling af disse Ting.

Jeg forstaaer ikke en saadan Politik, jeg ser ikke nogen som helst Berettigelse i, at man ude i Landbruget kan fritage sig for Forpligtelsen til at betale de Førsteprioriteter, man skal udrede til Opretholdelse af den sociale Lovgivning, til Betaling af Lønning til Tjenestemændene o. s. v., men at man fra Statens Side skal yde Støtte til, at Landmændene kan betale deres Skorstensprioriteter. Det er i alt Fald en Politik, som jeg synes det er vanskeligt at forstaa, at nogen, der har Ansvar, vil fremsætte eller give Tilslutning til.

Jeg beklager, som sagt, at Regeringen maa undvære Venstres Støtte i en saa vigtig Sag og i en saa vigtig Situation. Jeg beklager, at Venstre gaar imod en Kriselovgivning, der giver 48 Mill. Kr. til Lettelse for de kriseramte Landmænd. Jeg husker, at det ærede Medlem i Sommer paa et Møde, efter hvad der blev refereret i Venstrebladene, sagde, at den Lov, som vi gennemførte i Oktober om Krisehjælp til Landbruget, var den daarligste Lov, vi har vedtaget i mange Aar. Jeg forstaaer heller ikke, at en anden Ordfører for Venstre og Landboforeningerne udtalte, at det, der her var sket, ved at man gav Lettelse til Landbruget, var en Narresut. Hvis de ærede Medlemmer vilde se de Breve og Henvendelser, som jeg faar, jeg kan sige ikke hver Uge, men hver eneste Dag, fra Hundreder af Landmænd, der ikke havde Udveje til at betale deres Renter og Afdrag, hvis de ikke fik Støtte, og den Tak, de har sendt for Støtten gennem Kriselovgivningen, tror jeg, at man, hvis man vil se alvorligt paa det, vilde se noget anderledes paa den Stilling, disse Folk er i, og jeg tror, man vilde betænke sig to Gange, før man afviste at være med i en saadan Kriselovgivning.

Idet jeg udtaler Haabet om, at det skal lykkes i de kommende Dage at gennemføre Forslagene efter deres Hovedprincipper og i et Omfang, saa der bliver Mulighed for at give Landbruget Lettelser, vil jeg til Slut sige, at hvis Venstre ikke vil være med her, føler jeg mig overbevist om, at

Tusinder af Landmænd vil takke, fordi Venstres Magt er brudt i dansk Politik, saa det ikke kan forhindre Forslagenes Gennemførelse.

Socialministeren (Steincke): Naar jeg har bedt om Ordet for et Par korte Udtalelser i denne Debat, der kun vedrører mit Embedsomraade, for saa vidt som en betydelig Del af de foreslaaede Udgifter skal anvendes til en fortsat Krisehjælp til de arbejdsløse og til at etablere den Krisekasseordning, som der saa ofte har været Tale om, og som jeg for længst har fremsat Forslag om, er Grunden dertil enkelte Udtalelser, dels fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og dels fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Men forinden jeg gaar over hertil, maa jeg lige tillade mig at gøre opmærksom paa et Forhold, som ikke blev nævnt af nogen af de to ærede Ordførere, hvor jeg netop savnede, at de Konservatives Ordfører ikke omtalte det. Medens Venstres Ordfører overhovedet stillede sig afvisende overfor den foreslaaede Krisehjælp til de arbejdsløse, anerkendte den konservative Ordfører, saa vidt jeg forstod det, at baade Landbruget og de arbejdsløse, saaledes som Krisen havde udviklet sig, maatte nære berettigede Forventninger om, at den i Oktober vedtagne Kriselovgivning suppleredes og forlængedes. Og det maa da ikke mindst gælde de arbejdsløse.

I denne Forbindelse er det, jeg gerne vil gøre opmærksom paa, at medens Merbevillingen for de kriseramte Landbrug ikke i Øjeblikket er tiltrængt, men først skal finde Anvendelse senere paa Aaret, er Forholdet tværtimod for de arbejdsløses Tusinder, at de i stigende Tal har opbrugt Krisehjælpen, idet de ikke alene staa og savner denne Hjælp i Øjeblikket, men de har allerede savnet den i de Uger, der er gaaet, siden jeg her fremsatte Forslaget om Forlængelse af Krisehjælpen, og flere og flere kommer til for hver Dag, der gaar. Enhver, der er klar over Forholdene — det gælder jo dog under alle Omstændigheder den ærede Ordfører for de Konservative —, maa derfor kunne indse og give mig Ret i, at Hjælpen til de arbejdsløse haster.

Det var derfor med nogen Bekymring, jeg hørte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kæde denne Hjælp sammen ikke alene med en Krisekasseordning — thi hertil har jeg efter tidligere Udtalelser intet at sige —, men tilsyneladende sammen med alle de forskellige Problemers Løsning, som han i øvrigt var inde paa. Jeg haaber desuagtet,